

РЕШЕНИЕ

№ 2830

гр. София, 20.08.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 23.07.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **4596** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 АПК, във връзка с чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на Ариф Муххамад, гражданин на Пакистан, с адрес за призоваване: гр. Благоевград, ул. »Цар Симеон« № 30 срещу Решение № 1310/02.09.2009 г. на решаващ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС).

В жалбата се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението, излагат се съображения, че с оглед сключения с българка брак, прехвърлянето му в Австрия би довело до нарушаване на принципа за разделяне на семейството, предвиден в чл. 16 на Регламент /ЕО/ № 343/2003г., така и на чл. 8 от ЕКПЧОС. Моли съда да отмени решението на ДАБ, с което му се отказва да се образува производство за предоставяне на статут в РБ и прехвърлянето в Австрия и да даде указания за откриване на производство за предоставяне на търсения статут.

Ответникът – Решаващ орган към ДАБ при МС, редовно призован не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за потвърждаване на обжалвания акт като законосъобразен, правилен и мотивиран.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № 107/20.01.2010 г. до ДАБ,жалбоподателят Ариф Мохаммад, гражданин на Пакистан, пол-мъжки, неженен, роден на 10.01.1977г., е поискал закрила, статут на бежанец. Извършена е проверка в централната база данни на системата Евродак, при която е установено, че пръстовете отпечатъци на молителя съвпадат с тези на лице, кандидатствало за закрила в Република Австрия на 27.11.2006г.—Евродак № АТ120061127-0612857.По молбата е проведено интервю на 19.02.2010г., в което жалбоподателят отрича категорично и заявява,че никога не е подавал молба за закрила в друга държава.Разказва, че през месец август е напуснал Пакистан,откъдето за 2-3 дни отишъл в Иран и за същия период в Истанбул.След това дошъл в София и се регистрирал като търсец закрила. На основание чл.16, ал.1, т.в от Регламент (ЕО) № 343/2003г. на Съвета, на 05.02.2010г. Република България е отправила искане за обратно приемане към Република Австрия с реф. № 01106BG001. На 12.02.2010г. искането е отхвърлено.След отправено искане за преразглеждане на отрицателния отговор,на 10.03.2010г. австрийските власти дават съгласието си да приемат молбата за трансфер на лицето Мохаммад Ариф, роден на 10.01.1977г., гражданин на Пакистан, като уточняват срокове и документи по трансфера. Предвид изложеното, на основание чл.67в, т.2 от ЗУБ вр. с чл.16, ал.1, т.в от Регламент (ЕО) № 343/2003г. с Решение № 1705/15.03.2010 г. решаващият орган при ДАБ, е отказал да образува производство за предоставяне на статут в Република България на Ариф Мохаммад и е разрешил прехвърлянето му в Република Австрия.Решението е връчено на 31.05.2010 г., жалбоподателят е запознат с текста му на езика, който владее чрез осигурения му преводач.

При така установените факти, Административен съд София-град обосновава следните правни изводи:

Решението е съобщено на жалбоподателя на 31.05.2010 г., а жалбата е подадена на 07.06.2010 г. - в преклузивния седемдневен срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима. По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваният акт е мотивиран с разпоредбата на чл.67в, т.2 от ЗУБ вр. с чл.16, ал.1, т.в от Регламент (ЕО) № 343/2003г. Налице са предпоставките на посочените норми. В настоящия случай съгласно чл.67а, ал.2, т.1 от ЗУБ с регистрирането на Ариф Мухаммад, подал молба вх.№ 107 от 20.01.2010г. за предоставяне на статут, в ДАБ е образувано производство за определяне на държавата, компетентна за

разглеждане на молбата му за предоставяне на статут. Съобразно законоустановената процедура решаващият орган е предприел необходимите действия за проверка на доказателствата и на обстоятелствата за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за предоставяне на статут. След проверка в централната база данни на системата Евродак органът е установил, че пръстовите отпечатащи на молителя съвпадат с тези на лице, кандидатствало за закрила в Република Австрия на 27.11.2006г.–Евродак № АТ120061127-0612857 за което е приложена и съответната разпечатка от системата (л.34 от делото). Решаващият орган е намерил за необходимо да проведе и интервю с чужденеца, в което същият отрича да е подавал молба за закрила в Австрия или в която и да е друга държава. На основание чл.16, ал.1, т.в (латинска буква с) от Регламент (ЕО) № 343/2003г. на Съвета, на на 05.02.2010г. Република България е отправила искане за обратно приемане към Република Австрия с реф. № 01106BG001. На 12.02.2010г. искането е отхвърлено. След отправено искане за преразглеждане на отрицателния отговор, на 10.03.2010г. австрийските власти дават съгласието си да приемат молбата за трансфер на лицето Мохаммад Ариф, роден на 10.01.1977г., гражданин на Пакистан, в съответствие с чл.16 (1) (с) от Дъблинския регламент, като уточняват срокове и документи по трансфера. След извършената проверка на доказателствата и получаването на горепосочения отговор от запитаната държава Австрия решаващият орган е постановил съобразно указаното в чл. 67в, т.2 от ЗУБ решение, с което отказва да образува производство за предоставяне на статут в Република България и разрешава прехвърлянето на чужденеца в компетентната държава. Съображенията, изложени в жалбата за сключения брак на чужденеца с българска гражданка, с оглед което прехвърлянето му в Австрия би довело до нарушаване на принципа за разделяне на семейството, предвиден в чл.16 на Регламент /ЕО/ № 343/2003г., така и на чл.8 от ЕКПЧОС, са неотнормирани към обстоятелството, че Република България не е компетентната държава да разгледа молбата на Ариф Мухаммад, предвид подадената през 2006г. от него молба за предоставяне на статут в Австрия и приемането на трансфера му от така компетентната държава. Тези съображения на жалбоподателя по съществото на молбата му, биха били предмет на преценка в производството по разглеждането ѝ, до каквото в случая не се е стигнало. Основен принцип залегнал в чл. 3 от приложимия Регламент (ЕО) № 343/2003г. е, че молбите за убежище на граждани на трета държава се разглеждат от една единствена държава-членка, а именно от онази, за която критериите, изложени в Глава трета, сочат, че е компетентна за това. В случая предвид обстоятелството, че

жалбоподателят вече е подал молба за статут на бежанец в друга държава-членка на ЕС, а именно: Република Австрия, видно от справка по системата Евродак, то тази държава е компетентна. Съгласно чл.16, ал.1, б.в от Регламента държавата-членка, компетентна за разглеждането на молбите за убежище по смисъла на настоящия регламент, е длъжна да приеме обратно, при условията, предвидени в член 20, търсецо убежище лице, чиято молба е в процес на разглеждане и което се намира на територията на друга държава-членка без разрешение. В случая Република Австрия е пристъпила към изпълнение на задължението си на държава-членка, компетентна да разгледа молбата на жалбоподателя, видно от писмо реф.№ 01106 BG001 за приемане на молба за трансфер, съгласно Дъблинския регламент – регламент на Съвета 343/2003г.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган (определен със заповед № 189/04.07.2007 г. на председателя на ДАБ), доколкото Производството по Глава VI, Раздел I от ЗУБ за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за предоставяне на статут завършва с акт по чл. 69в от закона на решаващ орган при ДАБ при МС. Същевременно са изпълнени и материалните и процесуалните правила по издаването му, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Административният орган правилно е приложил чл. 67в, т. 2 от ЗУБ, във връзка с чл. 16, ал. 1, т. в от Регламент (ЕО) № 343/2003 г. като е отказал да образува производство за предоставяне на статут в РБ на жалбоподателя и е разрешил прехвърлянето му в компетентната държава Република Австрия. Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 7 –ми състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ариф Муххамад, гражданин на Пакистан, с адрес за призоваване: гр.Благоевград, ул.»Цар Симеон» № 30 срещу Решение № 1310/02.09.2009 г. на решаващ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет (МС), с което на основание чл.67в, т.2 от ЗУБ вр. с чл.16, ал.1, т.в от Регламент (ЕО) № 343/2003г. му е отказал да образува производство за предоставяне на статут в Република България и е разрешил прехвърлянето му в Република Австрия .

Съгласно чл.85, ал.4 от ЗУБ решението не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ:

АДМИНИСТРАТИВЕН